

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 41 (50)
9.X.-15.X.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), вк. лючвица домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менажистите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

БЪЛГАРСКОТО РОДОЛЮБИЕ ПО СТРАНИЦИТЕ НА "РОДОВО ИМЕННИЕ" И "НАЦИОНАЛНА БИЗНЕС ПОЩА"

ДВЕ ВЪЛНУВАЩИ СРЕЩИ В СТАРА ЗАГОРА - ЦЕНТЪР ПО РОДОЛЮБИЕ И БЪЛГАРСКА ДУХОВНОСТ И ЗНАНИЕ

Николай Кафтанджиев

ПОЗНАВАМЕ ЛИ СТАРА ЗАГОРА?

Отговорът е: „И ДА, И НЕ!“
Защо?

ДА - защото знаем, че той е един от древните градове. В една от енциклопедиите на БАН чета: „Днешният град възниква на мястото на тракийското селище Берое / VI в. пр. н. е./ От II век от н. е. е укрепен гр. Августа Траяна“. И защото има уникален строеж - градът с правите улици. И защото тук възниква първият провинциален оперен театър, като и до днес операта на Стара Загора е една от първите в страната. И защото тук са се родили едни от видните български

творци и общественици: Христина Морфова, Кирил Христов, Николай Лилиев, Веселин Ханчев, Георги

Бакалов... И защото... Но мисля, че вече изброеното доказва, че Стара Загора е древен град със завидно културно минало и настояще.

И НЕ - защото се оказва, че историята на града започва някъде преди 8000 години и че в него наред с познатото културно минало и настояще през 1995 г. се създава ЦЕНТЪР ПО РОДОЛЮБИЕ, БЪЛГАРСКА ДУХОВНОСТ И ЗНАНИЕ. За да

се опише 11-годишната му дейност, е нужен дебел том. Някои негови проучвания съдържат постижения, които нямат аналог в познатата ни литература и знание.

КАК СЕ РОДИ ТАЗИ СТРАНИЦА /СТРАНИЦИ/

Главният редактор на „Родово имение“, директор на Издателска къща „Новата цивилизация“ и зам. председател на Българска родна партия Атанас Панчев организира често рейтинги. Те разнасят в страната идеите на движението за нов свят на Анастасия, но също са и факел на българското родолюбие.

На стр. 4

АМАЗОНКИ В ТРАКИЯ

Херакъл се брани срещу атакуваща го с копие амазонка - Сцена от сребърна кана на съкровището от Рогозен (V в. пр. Хр.)

Рогозенското съкровище

Галя МАДЖАРОВА

ЖИВЕЕМ В ИНТЕРЕСНО ВРЕМЕ -

на раздела между две епохи - две култури. Родени сме в България - граница и амалгама между Изтока и Запада - земя на Тракийски и Черноморски мистерии. Народът ни е признат за един от най-интелигентните в света.

Техническото развитие промени и ускори събитията и обстоятелствата в живота ни, но ние все още малко познаваме реалността. Много идеи, в които вярваме, както и факти, които сме изучавали в училище, не са верни и все повече хора осъзнават този феномен. Когато са ни преподавали, учените са вярвали в тяхната истинност, но теориите и идеите в днешно време бързо се променят и следващото поколение изучава други "истини". Трябва да сме наясно, че писаната история започва едва от 6000 години. Тя е определила лидерите на днешната култура, но не е обективна наука, а е отражение на миросгледа на времето. Историческите хроники са дело на побе-

дителите и те са отсичали: "Ето така беше!"

При влизането ни в обединена Европа е необходимо да знаем Истината за нашите корени. Съгласна съм с проф. А. Фол, че "премълчаното от Историята, става съдбоносно по-важно от казаното и писаното". Затова след "падането на комунизма", много интелектуалци започнаха да показват "премълчаното и изопаченото" от миналото ни. Това е необходимо не от глупав шовинизъм и неосъзнат патриотизъм, а за разкриване на причинно-следствените връзки по пътя на нашето развитие.

ГЛАСЪТ НА СЪРЦЕТО

Ако знае истината за пътя на дедите си, човек може да осмисли настоящето и да сътвори бъдещето си. Затова в днешния информиран век е необходимо всеки народ да извади наяве всички скрити и подменени страници от своята История. Това не се учи от учебниците.

На стр. 6-7

Масанобу Фукуока - Япония:

По мое мнение, ако 100% от населението бяха фермери, това щеше да е идеално. На един човек в Япония се падат 0,1 ха обработваема земя. Ако на всеки човек се дадат по 0,1 ха, ще се получи 0,5 ха на семейство от 5 човека и това ще бъде повече от достатъчно, за да се изхрани семейството. Ако бъде въведено натуралното земеделие, то фермерът ще има също така достатъчно време за социална активност в селската община и за почивка. Аз мисля, че това е най-прекия път, за да се превърне страната в щастлива процъфтяваща земя.

Започна абонаментната кампания за 2007 г.

ISSN - 1312-7000

В каталога на РП
нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

Вече излезе на пазара седмата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - „ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ“ - духовното извисяване на българщината през погледа на инж. Васил Канисков, член-кореспондент на Международната академия по информатизация към ООН.

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail&rodimienie@yahoo.com

"Именията на Ведическата култура!"

Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рая само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се предаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука.

Владимир Мегре

(Продължение
от миналия брой)

ТЕОРИЯ НА ОТНОСИТЕЛ- НОСТТА

Гледайки светлото сияние на есенното небе, разглеждайки околните полета, аз бях удивен. На всички полета освен на моето работеха машини за събиране на ориза и комбайни. През последните три години моето село се промени до неузнаваемост.

Както и можеше да се очаква, юношите, живеещи в планината, не харесват завоя към механизацията. Тях ги радва спокойното мирно събиране на реколтата с помощта на стария ръчен сърп.

В тази вечер, когато довършвахме ве-

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

черята, аз им разказвах по време на чая как преди много години в това село, в онези дни, когато фермерите са обработвали полетата ръчно, един човек започнал да използва за това крава. Той бил много горд колко лесно и бързо може да завърши тежкия труд за разораването на почвата. Преди двадесет години, когато се появи първият механичен култиватор, всички жители на селото се събраха и сериозно обсъдиха кое е по-добре - кравата или машината. За две-три години стана ясно, че машината работи по-бързо и не трябва да се грижиш

за нищо, освен че печелиш време и удобство и фермерите се отказаха от своите впрегатни животни. Основна подбуда беше простото желание да се завърши работата по-бързо, отколкото съседния фермер.

Фермерът не разбира, че е станал просто фактор за увеличаване на скоростта и ефективността в уравнението на съвременното земеделие. Той е позволил на продавачите на селскостопанско оборудване да направят вместо него всички сметки.

Някога хората гледали нощното звезд-

/Въведение в натуралното земеделие/

но небе и усещали необятността на Вселената. Сега въпросите за времето и космоса са оставени изцяло в ръцете на учениците.

Казват, че на Айнщайн дали Нобелова премия по физика поради уважението към непостижимостта на неговата теория за относителността. Ако неговата теория напълно обясняваше феномените на относителността в света и по този начин освобождаваше човечеството от ограничението на времето и пространството, призовавайки към живот в по-приятен и спокоен

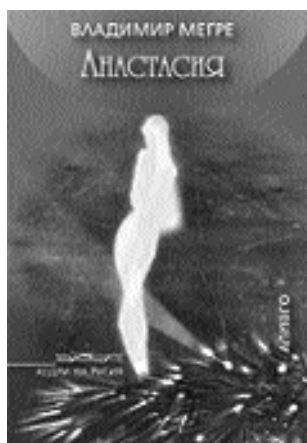
свят, това би било достойно за похвала. Но неговото обяснение обърква хората и ги кара да мислят, че светът е сложен и неразбираем. Заслужавало е да му се присъди премия за "разрушаване на покоя на човешкия дух".

В действителност светът на относителността не съществува. Идеята за феномена на относителността - това е структурата, създадена от човешкия интелект. Другите животни живеят в свят, неотделен от реалността. В степента, в която човек живее в относителния свят на инте-

лекта, той губи представата за времето, което е извън времето, и за пространството, което е извън пространството.

"Вие можете да се чудите на моят навик да подценявам през цялото време учениците" - казах аз и направих пауза, за да глътна глътка чай. Юношите гледаха, усмихваха се и техните лица блестяха на светлината на огъня. "Това е така, защото ролята на учения в обществото е аналогична на ролята на различаващото разбиране във вашето собствено съзнание".

(Следва)

(Продължение
от миналия брой)

Краката ѝ бяха свързани към краката на креслото. Тя беше само по долна разкъсана ризка. До нея седеше възрастен слаб мъж и пиеше нещо, навярно коняк. На малката масичка пред него имаше шоколад. Тези, които седяха край кръглата маса, не пиеха. Те изливаха на гърдите на лежащия мъж течност - водка или спирт - и я палеха. Разследване - разбрах аз.

Анастасия отведе ръка си от тази сцена. Но аз възкликнах:

- Върни се. Направи нещо!

Тя върна сцената и отговори: - Не бива. Всичко вече се е случило. Това не може да се спре, по-рано е трябвало, сега е късно.

Аз гледах като омагьосан и изведнъж ясно видях очите на жената, очи изпълнени с ужас и молещи за пощада

- Направи каквото и да е, ако имаш сърце! - викнах аз на Анастасия.

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми. Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

- Но това не е по силите ми, това вече е било програмирано по-рано и не от мен, аз не мога да се намесвам направо. Те сега са по-силни.

- Е къде е твоята доброта, способностите?

Анастасия мълчеше. Ужасната сценка леко помътня. После изчезна възрастният, пиещ коняк. Изведнъж почувствах слабост в цялото тяло и усетих ръката ми, до която се докосваше Анастасия, да изтръпва. Чух нейния някак отслабнал глас. Тя, с усилие изговаряйки думите, произнесе:

- Махни си ръката, Владимир... - тя не можа да доизговори името ми.

Ставайки, аз си отдръпнах ръката от Анастасия. Ръката висеше безчувствена, както се случва когато изтръпне след дълго седене, ръка или крак, и беше цялата бяла. Помръднах пръстите си. Безчувствеността започна да преминава.

Погледнах Анастасия и се ужасих. Очите ѝ бяха затворени. Изчезнала беше руменината от лицето ѝ.

Под кожата на ръцете и лицето сякаш избобиха някакви кръвни жлъчки. Тя лежеше като бездиханна. Тревата около нея в радиус от около три метра беше също бяла и повяхнала. Разбрах, че се е случило нещо ужасно и извиках:

- Анастасия! - Хванах я за раменете и развърсих вече не гънката, а някак омекало тяло. Абсолютно белите и безкръвни устни бяха неподвижни.

- Чува ли ме, Анастасия?

Едва се повдигнаха ресниците, гледаха ме помръкнали очи, вече безизразни. Взех манерката с водата, вдигнах главата ѝ и се опитах да ѝ дам да пие, но тя не можеше да гълта. Гледах я и трескаво мислех какво да направя.

Накрая устните едва се размърдаха и прошепнаха:

- Пренеси ме на друго място... към дървото...

Вдигнах омекалото тяло и го отнесох подалече от кръга с бяла трева, положих го край близкия кедър. След известно време

мо говоря, говоря... И нищо не мога в реалния живот - очите ѝ ме гледаха молещо, търсещо, тихият ѝ глас леко трепереше: - Но аз не мога да ти обясня как се прави това, как работи този природен механизъм, аз го чувствам, но да ти обясня, така че да

вал с нея прадядо ѝ, заставайки на едно коляно и целувайки ѝ ръка. Аз заставах пред Анастасия на коляно, взех още бледата и студена ръка, целунах я и казах:

- И да си ненормална, то ти си най-добрата, умна и красива от всички ненормални.

До устните на Анастасия най-после отново се докосна усмивка, очите ѝ благодарно ме гледаха. На бузите ѝ започна да се появява руменина.

- Анастасия, картината беше твърде мрачна. Ти специално ли я подбра?

- Търсех, поне за пример, нещо добро, но не намерих. Те всички са в клещите на грижите си. Те са насама с проблемите си, при тях почти няма духовно общуване.

- Но какво да се прави, какво друго можеш да предложиш освен жалост към тях? А трябва да ти кажа, че предприемачите - това са силни хора.

- Много силни - съгласи се тя - и интересни. Те за един живот преживяват сякаш два. Един, известен само на тях и никому от близките им даже, и друг - външен, за околните. А да се помогне, мисля, че трябва чрез усилване на духовното и искрено общуване помежду им. Нужно е открито стремление към чистота на помислите.

(Следва)

тя започна по малко да идва на себе си и аз я попитах:

- Какво стана с теб Анастасия?

- Постарах се да изпълня молбата ти - тихо отговори тя и добави след пауза: - Мисля, че успях.

- Но толкова зле изглеждаш, ти едва не загина?

- Аз наруших естествените закони. Намеших се в това, в което не трябваше да се намесвам. Това изсмуква от мен всички мои сили, енергията. Учудвам се, че е стигнала.

- Защо рискува, щом е толкова опасно?

- Нямах изход. Та нали ти искаше това. Боях се да не изпълня молбата ти, боях се, че съвсем ще престанеш да ме уважаваш.

Ще мислиш, че аз са-

разбереш, не мога и вашите учени навярно няма да могат.

Тя отпусна глава, помълча, сякаш набивайки сили. Отново ме погледна умоляващо и произнесе:

- Сега ти още повече ще ме считах за ненормална или вещица.

И на мен изведнъж да направя за нея нещо хубаво, но какво? Исках да ѝ кажа, че я смятам за нормален, обикновен човек, за красива и умна жена, но в мен нямаше усещане за обикновено отношение към нея и тя със своята интуиция не би ми повярвала.

И внезапно се спомних разказа ѝ за това как обикновено в детството ѝ се е здравис-

Предпазване от вредители и болести

Хартмут ВОГТМАН

Биологичната защита на растенията обхваща всички мероприятия, които стимулират здравето и съпротивителните сили на културните растения и същевременно възпрепятстват развитието на вредители и болести. Подобно на случая с "плевелите", тук също трябва да се говори за вредители едва при едностранната поява на определени насекоми. Аналогичен е случаят и с гъбите и другите заболявания. Щом възникне такава ситуация е необходимо веднага да се постави въпросът за правилния избор и провеждането на съответното мероприятие по културните растения. Следните фактори могат да доведат до появата на вредители и болести:

- погрешен избор на растенията за съответното място;
- използването на слаб или пре-раснал посадъчен материал;
- грешки при подреждането на смесените култури;
- отглеждане на чисти култури без съответно сеитбоображение;
- неправилно обработване на почвата;
- едностранчиво торене или свръхдозироване на торовете, което е възможно да се получи и при органичните торове;
- недостатъчно торене;
- екстремални природни условия (например студена и влажна пролет).

За предпазване от вредители и болести в биологично стопанисваната градина ние различаваме предпазни (профилактични) и директни мероприятия.

При профилактичните мероприятия за защита на растенията най-голямо внимание се отделя на подсилването на културните растения, за да се намали опасността от нападение от вредители, респективно от болести.

На първо място трябва да се обърне внимание на това, че ние трябва да отглеждаме растения, които са подходящи и се развиват добре в нашия климат и при съответните почви (производство, съответстващо на местоположението). При сравнително малка поява на вредители или болести все още не бива да се вдига тревога и да се реагира с "тежката артилерия". Всяко директно мероприятие за борба с вредителите води със себе си опасността да бъдат поражени и полезните видове (полезните организми), като по този начин се открие още по-широко поле за развитие на вредителите.

Ето защо една важна задача трябва да е свързана с грижата за

полезните организми чрез изграждане и оформяне на тяхното жизнено пространство. Чрез разумно отношение към природната среда, чрез запазване на всяко дърво, на всеки храст, ливада и дори на влажните места в нашата градина ние би трябвало да създаваме възможности на пойните и грабливите птици, на пчелите, на таралежа, на жабата и т. н. да изпълняват своите полезни функции.

На практика отделните споменати по-рано мероприятия за използването на компоста, за покриването на почвата и зеленото торене, както и за смесените култури служат за предпазване на нашите културни растения от болести и вредители. Към това трябва да прибавим и окачването на къщички за птици или пък глинени гърнета, постлани отвътре със стъргодини, слама или сено (постелката трябва да се подменя всяка година!) за хищните, полезни за нас

щипалки (ушигери), както и много други мероприятия. Особено полезно е използването на течен тор, чайове или извлекци на растителна (билкова) основа. Рецептурите им, както и възможностите за тяхното приложение и действие са дадени в таблица, която ще бъде поместена в следващия брой на вестник "Родово име".

Директните мероприятия за защита от вредители и болести ние провеждаме само тогава, когато състоянието на културните растения е сериозно застрашено. Естествено в малките градини, където произвеждаме само за собствени нужди или за покриване на нашите нужди, ние можем да изчакаме значително по-дълго време, откакто при големи масиви с насаждения, предназначени за пазара. Тук също могат да се използват препаратите на билкова основа, както и други продукти. Създаването на добри условия за развитие на враговете на вредителите по културните растения (например на ихневмони) може да даде изключително добър резултат, но би трябвало да се прилага предимно за големите масиви от насаждения. Биотехническите мероприятия обаче са от значение и за малките градини, както и за градините за самозадоволяване. Това важи например за използването на ограда за предпазване от охлюви, на глинени пръстени (срещу малката зимна педомерка) или на пръстени от велпапе (срещу ябълковата листозавивачка/плодовата ларва), както и цветни капани (срещу черешовата муха).

Плевели

Хартмут ВОГТМАН

Понятието "плевели" представлява в крайна сметка едно определение, дадено от хората, което трудно издържа на критични анализи. В зависимост от гледната точка "плевелите" за едни са нещо вредно, тъй като влияят отрицателно на растежа на културните растения; за други обаче те представляват ценни лечебни растения, за трети пък са съществен елемент от многообразното растително царство, което ни позволява тепърва да оформяме създадената от нас изкуствена екологична система възможно най-близо до природата. Това важи както за селското стопанство, така и за градинарството. В този смисъл всъщност би трябвало да се поспори с проф. д-р Бакелс за "диворастящи помощни растения".

Много от полезните за нас насекоми се изхранват отчасти от нектара и прашеца на тези така наречени "плевели". Едно растение се превръща едва тогава в "плевел", когато започне да се развива в големи размери и започне сериозно да конкурира или застрашава развитието на културните растения. В този случай трябва критично да проверим провежданите от нас мероприятия по торене и обработване на почвата, тъй като по правило силното размножаване и едностранната поява на определени растения е ясен знак за настъпване на неравновесие в почвата. Ето защо в биологичното градинарство би трябвало да се отчитат всички тези фактори. Поради това ние принципно се отказваме от използването на хербициди за борба с плевелите (дори и при едромасщабно производство). С помощта на прилагането на различни мероприятия като зелено торене, мулчиране и разрохкване на почвата не се стига до възникването на проблеми с "плевелите".

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК "ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ"

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни треви;
- увивни и катерливи растения.

Село Негован, общ. София
(срещу карьерата)

тел. 0888 930 228; 02 996 22 11 (вечер)
e-mail: greensping@dir.bg

БЪЛГАРСКОТО РОДОЛЮБИЕ ПО СТРАНИЦИТЕ НА "РОДОВО ИМЕНИЕ" И "НАЦИОНАЛНА БИЗНЕС ПОЩА"

ДВЕ ВЪЛНУВАЩИ СРЕЩИ В СТАРА ЗАГОРА - ЦЕНТЪР ПО РОДОЛЮБИЕ И БЪЛГАРСКА ДУХОВНОСТ И ЗНАНИЕ

От стр. 1

Този път в рейтинга участваха Никола Гигов, поетът-певец и проучвател на Родопата, на Орфей и Дельо войвода, Атанас Панчев, Сергей Инджов, председател на Българска родна партия и член на редколегиата на „Родово имение“ и аз. Нашите старозагорски партньори ни бяха представили зала в представителния комплекс „Верейя“ и бяха подсилили елитна аудитория. Темата беше „България от Орфей до наши дни“. На следващия ден ние имахме още една среща със старозагорчани при откритването на новата експозиция на галерията Алба Авитахол „Христо Танев и приятели“.

Когато се готвех да пиша за тези две вълнуващи срещи, получих дебел пакет по пощата. Беше бр. 38 на „Национална бизнес поща“ с неговите „56 български страници“ и емблема на седмичника - портретът на Левски и словата му: „Времето е в нас и ние сме във времето.“ Реших, че ще е по-интересно на читателите ни да прочетат как самите старозагорчани са видели срещата ни. Осже повече, че вече се бяхме договорили със Станимир Стоянов, „душата на вестника“ /определението е на мой старозагорски приятел/ да почнем обмен на материали. Разбира се, една информация, писана още по време на срещите, не може да отрази всичко. За това си позволявам след сбътия текст на Марлен Пеева „Като поливаме миналото, раззеленяваме бъдещия ден“ да дам откъси от самите слова. Така читателите на „Родово имение“ ще почувстват защо тези срещи бяха вълнуващи.

Тук давам само основния текст от Стара Загора, но без чудесните снимки, защото има опасност при преснимане от вестник значително да се намали качеството им:

„Вестник „Родово имение“ и издателска къща „Новата цивилизация“ организираха в Стара Загора на 15 септември среща-разговор на тема „България от Орфей до наши дни“. Инициатор на дискусиата, която се проведе със съдействието на „Национална бизнес поща“, бяха старозагорците Христо Танев и Таньо Танев.

Гости и лектори на срещата бяха Никола Гигов, поет и писател, изследователят на живота на Петър Димков - Николай Кафтанджиев, главният редактор на „Родово имение“ Атанас Панчев, един от сътрудниците във вестника - Сергей Инджов.

Орфей е олицетворение на любовта, поезията, музиката, пътешествията, взаимопомощта и братството между хората. Той е българският духовен Еверест, гениално чедо на нашите земи, заявя във встъпителното си слово за Орфей Никола Гигов. Писателят е изследовател в продължение на 50 години на живота и творчеството на древния тракиец и на орфеевата цивилизация, продължила според него съществуването си от XIII до VIII в. преди Христа. Написал е 6 книги по темата. Орфей извежда човечеството от варварството и дава тласък на европейската култура. Това е великият ни принос в Европа, ние сме първите европейци на света, казва г-н Гигов. Той е открил в Родопите 6 каменни плочи с тракийски текстове, които опровергават твърдението, че траките са били безписмен народ. Напротив, буквеното писмо е родено на нашата земя, твърди Никола Гигов. Изследователят на Орфей напомни, че българинът не трябва да забравя своята история. Като поливаме миналото, раззеленяваме бъдещия ден, казва той и прогнозира, че в близко бъдеще България ще бъде духовният санаториум на Европа.

В продължение на 31 години Николай Кафтанджиев е изследвал делото на най-големия български народен лечител Петър Димков. През декември под егидата на Ангел Марин ще се проведе всенародно честване на 120-годишнината от неговото рождение. Преди 3 години г-н Кафтанджиев издава книгата си „Петър Димков - добре познатият... непознат“, която е писал в продължение на 8 години. Малцина знаят факта, че Петър Димков е живял от 1931 до 1933 г. в Стара Загора. По това време градът страдал от страшна засуха. Фиданките на Аязмото започнали да вехнат. Петър Димков, който тогава бил военен и ръководил полк, наредил на войниците да направят дълга жива верига, да си подават от ръка на ръка кофе и да поливат

дръвчетата. През дългия си живот Лечителят е прегледал и лекувал безплатно 100 000 души.

След лекциите за Орфей и Петър Димков участниците в срещата зададоха въпроси на гостите. Орфей и мистиката около него, връзката на богомилите с орфизма, величието на българската история и други теми разискваха присъстващите.

На следващия ден в Галерията за изящно и приложно изкуство „Алба Авитахол“ бе открита новата експозиция „Христо Танев и приятели“. Никола Гигов и Николай Кафтанджиев отново бяха гости на културното събитие.

„БЪЛГАРИЯ ОТ ОРФЕЙ ДО НАШИ ДНИ“ НИКОЛА ГИГОВ

Слушал съм в захлас Никола Гигов в София, Пловдив, Варна, че и на 7-те рилски езера. Разговаряли сме кратко и дълго. Докоснал съм се и до творчеството му. Той е пребогат на знания и в този смисъл различен в това, което ще напише или каже. И все пак има една тема, в която е едновременно един и същ и различен - темата за Орфей и България. Винаги един и същ, защото започва по приблизително еднакъв начин и завършва със своето образно виждане за България. Между началото и края са вълните на поетичното море от знания на поета-изследователя.

За да се усети стила и родолюбието му тук, давам началото и края на словото, произнесено в Стара Загора на 15 октомври:

„Днес българинът има ботуши от отчаяние, качулка от скръб, огърлица от болки, пояс от грижи, но той е ЧОВЕКЪТ, КОЙТО МОЖЕ ДА ПРЕТВОРИ СЪЛЗАТА В ПЕСЕН.

Сърце без обич е като кладенец без вода - за какво ти е целият кладенец /животът/, ако нямаш жива вода от обичта.

Сблъсъкът между духовното и материалното най-добре го е изразил Джордж Гарлин: „Днес ние имаме високи сгради и ниска търпимост, широки булеварди и тесни възгледи, големи къщи и малки семейства, високо образование и все по-малко разум, голяма медицина и все по-малко здраве... ЧОВЕШИЯТ ЖИВОТ СЕ ИЗМЕРВА НЕ С БРОЯ НА ВДИШВАНИЯТА, А С МИГОВЕТЕ, КОИТО СПИРАТ ДЪХА НИ... КОГАТО КАЖЕМ ОРФЕЙ, И СПИРА ДЪХЪТ НИ...“

След минути на образно родоло-

бие, направил ни горди, че сме българи, Гигов завърши:

„Предавам ви моята вяра в България: Стара планина е Балканджи Йово, Родопата - Орфеевата песен, Рила и Пирин - борба и величие, Странджа - борба и жертвоприношение,

Тракия - родина на музите, Добруджа - златна корона, Дунава - синьото перо на Европа, Черно море - плисък от потопа и аргонавтена песен,

а цяла България е една феникс птица: винаги й вдигат клада - искат да я изгорят, изпепелят, да я залечат от картата на света, но тя - като феникс птица - се преражда от пепелищата - още по-млада, по-жизнена и по-крилата. България е малка, но е кътче от рай и в нея живее храбр и героичен народ.

По пътя ни ще има знаци от подвизи и бели кости, но винаги растат юнаци, които знамето ще носят.“

„ПЕТЪР ДИМКОВ ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ЕДНА СТАРОЗАГОРЧЕНКА“

/Д. Владимирова/

Това е глава от книгата „Петър Димков - добре познатият непознат“ /София, 2004 г./ Тук давам откъса, с който завърших словото си:

„Какъв човек, каква личност! ОТКЪДЕТО Е МИНАЛ, Е ОСТАВИЛ ЗЛАТНИ СЛЕДИ СЛЕД СЕБЕ СИ с дарбата си да бъде добър, светъл и полезен... Старозагорчани го тачат и обичат! В нашия град се говори така: „Три велики чада е родила майка България - Христо Ботев, Васил Левски и Петър Димков!“

Не може да си срещал Петър Димков и след това да не станеш по-добър и благороден!..

Нали сега обявяват „мъже на столетието“. За мен мъжете на столетието са Петър Дънов, Петър Димков и Борис Христов...

Не знам дали знаете легендата за земните ангели. Бог отпращил взор към Земята и чадата си там и видял, че те живеят тъжно и лошо, че вършат грозни дела и сами себе си измъчват. И много се натъжил. Заболяло го за неправилния и болен човешки живот и си рекъл: „При мене всичко е прекрасно! И имам толкова ангели и архангели, светлина, цветя и радост. Ами защо да не превърна една част от това ангелско войнство в човеци и с начина си на живот и всестранни умения да помагат на хората, да обичат (хората) и да облагородяват душите и живота им!“ Речено - сторено!

И за мен един от тези небесни ангели е Петър Димков. На кого не протегна ръка, кой не получи помощ от него? И самата аз, вече излекувана, му казах: „Господин Димков, Вие не приемате нито пари, нито подаръци, а как и с какво да Ви се отблагодарим?“ А той отговори: „Има начин. Като правите добро на другите хора, на нуждаещите се, както можете и с каквото можете. И смятай, че ще бъда щастлив и доволен! Все едно, че на мен сте ми сторили добро! И всичко в името божие!“

София, 26 септември 2006

И К "Новата цивилизация" Ви кани на 24 октомври от 18.30 часа в залата на Народно читалище "Славянска беседа", София (входът е откъм ул. Г.С. Раковски), на тържество по случай навършването на една година от създаването на вестник "Родово имение".

Гости ще бъдат известният поет, изследовател на живота на Орфей, Никола Гигов, поетесата от Варна Екатерина Пейчева, художникът-хералдик от Стара Загора Христо Танев, доц. д-р Христо Карагьозов - преподавател във ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“; писателят от Русия Ефим Кушнер, писателката Елена Хайтова от Смолян, историкът Борислав Иванов от Бургас, Христо и Галя Маджарови от Бургас, Живко Желев - председател на Единение „Ден“ и Владимир Богданов - съставител на книгата „Лихвата - рак на обществото“ и др. Фолклорен състав за народни песни и танци ще изнесе кратка програма.

ОРФЕЙ И ЦВЕТЯТА

Докосване до книгата „Магическа ботаника“ от Орфей

Ентаз

Никола ГИГОВ

КЛЮЧЪТ НА КОСТЕНУРКАТА

Орфей замълча и Бялото видение до мен сякаш се сви. Дали ще изчезне? Или се съредоточава за

още по-дълбока тайна? Орфей продължи:

- Цветята имат ключ и ключалка. Те се отключват и заключват. Те са отключени и заключени тайни.

Но кое е цветето, дете може да го наречем Златното ключе за всички тайни?

Отговорът ми даде една костенурка. Тая живина снася яйцата си И ГИ МЪТИ САМО С ПОГЛЕД. Не е като кокошката да ляга върху яйцата си. Костенурката би ги счупила. Тя стои до снесените си яйца и ги гледа само с поглед. Каква сила крие този поглед, за да излюпи малките костенурчета.

Реших - каза Орфей - да издебна костенурката преди да заседне с поглед до снесените яйца. Исках да проверя силата на този поглед и тайнството на това излюпване.

Издебнах, когато костенурката се запиля из ливадата, и оградих с тънки клонки плетче около яйцата в цял кръг, с една вратичка отпред. Но затворена вратичка.

Зачаках. Ето че костенурката дойде, стъписа се, взе да обикаля около плетчето, за да влезе при яйцата си. Обиколи и дойде отново откъм портичката, побутна с носенце, но тя не се отвори. И застана. Мене ми стана мъчно и за малко сам да отвора портичката.

Костенурката се отдалечи към ливадата. Къде ли ще ходи? Дали не сторих грях? Наруших нейното майчинство.

Костенурката се защура из ливадата и с надигната главичка търсеше нещо из билките. После се върна. Видях, че носи билка в устата си. Билка - цвете. Ужасно голямо бе моето учудване. Нима костенурката разбира от билки? И какво ще я прави?

Тя стигна до вратичката. Остави билката до плета и се загледа втренчено в нейната пречка.

Видях с очите си как вратичката сама, без досег, изскърца, залюля се, взе да се разпада и се срути. Костенурката влезе и застана до яйцата си. Тя започна да мъти с поглед, а аз взех билката и си заминах. Разпознах я - това бе билката РАЗКОВНИЧЕ.

Билката разковниче е ключът на костенурката. Отключва и заключва. И открих това чудо на чудесата - Златното ключе.

Знаейки тази тайна, когато всички аргонавти изпаднаха в отчаяние пред тежките врати на Замъка със Златното руно в Колхида, аз направих така, че да се отключат тежките катинари и сами да се отворят тройните врати на Колхидското царство.

Без това нямаше да вземем Златното руно.

РОЗАТА НА ПЛАНИНАТА

Символът на днешна България е Розата, но самата Родопска планина означава „Пееща роза“. „Родо“ е старото име на розата. „Опа“ е старата дума на пея - „опой мъртвия“ /Опей мъртвия/. Родопска означава „пееща роза“.

Родопска означава „Пееща роза“. Като жив спомен от Орфеевото време - Розата стана емблема на България

От птиче око, отгоре, Родопска наистина прилича на многолистна роза. Най-високата й част се нарича Ниса, където бяхме ние, бесите. Дионис означава Бог от планината Ниса. По-широкият кръг около Ниса е Меровия /Смолянският край/, което означава „Пеещите пирамиди“. Родопска има 12 имена. Тя е галеното чедо на Бога.

Колко царе и императори, и велможи са се стремяли да видят Родопска.

Чужденците се стремяли да бъдат в Родопска седмица след новолуние. Когато всичко расте и е пролет. Така се доближавали до Розата на планината.

А Розата е символ на красотата.

И Александър Македонски /335 г.пр.н.е./, и Гай Октавий / 60-59 г.пр.н.е./ стояха удивени до светилището на Дионис в Родопска планина.

Родопското светилище на Дионис бе изградено преди мен, аз, Орфей умножих неговата слава, а после открих и Делфийското светилище и Мистерии на остров Самотраки. В Родопите на Александър Македонски беше предсказано, че ще достигне до Индия, а на Гай Октавий бе предсказано, че тригодишният му син Октавиан Август ще стане римски император. В нито едно прорицание на бесите, ясновидците не сгрешиха. Близо 2000 години светилището беше действащо.

Затова Родопите действат така магнетично. В тях има много история, но и много бъдеще. Това е Планина на любовта.

„Родопска певица“ - рисунка от проф. Димитър Серезлиев

НЕЧУТА МУЗИКА - ДЪГА ОТ ЦВЕТОВЕ

А може ли цветове да разберем нотите? - попита Орфей. И сам си отговори: - Надживей бурята и виж небесната дъга. 7 цвята и 7 ноти. Седемцветна зунка. И от всеки цвят се носи нечути музика.

Какво ни напомня тя?

Лилаво - нежно свири виола и плачат цигулките.

Зелено - носи се звук на рог - високо в планината.

Жълто - свирят златни тръби и зоват навън, към изгрева.

Оранжево - далечни тромпети трептят под сурдинка.

Червено - тромпетите свирят отблизо - силно и без сурдинка.

Синьо - флейти извиват хоризонта и ни гаят с роса.

И пак лилаво - сега плачат виоли и пеят цигулките.

И цялата седемцветна зунка /дъга/ се преражда в един бял оркестър - целият е в бяло и свири вътре в душата ни. Една българка пее химна на Родопска „Бяла съм, бяла, юначе“. Гали те музиката на обичта.

ПЕТЪР ДИМКОВ В НОВА СВЕТЛИНА

Петър Димков и Толстой

"ВСИЧКИ ХОРА МИ СА БРАТЯ И ЩЕ СЕ ГРИЖА ЗА ТЯХ"

Николай Кафтанджиев

Един от най-ценните документи в архива ми за Петър Димков са няколко реда, които той е написал на машинката си, с която не се е разделял, даже като отивал да си почива през лятото. Те гласят:

"Да не забравят (последователите на природното лекуване), че както досега ще им давам съвършено безплатно съвети и пояснения из областта на научното природно лекуване... ТОВА Е В ДУХА НА ТОЛСТОЙ - ПЪРВИЯТ МИ УЧИТЕЛ ОТ 1900 ГОДИНА. ЗА МЕНЕ ВСЕКИ ЧОВЕК Е ПРЕДИ ВСИЧКО БРАТ ПО ДУША." (главните букви - Н. Кафт)

И той никога не взимаше и стотинка за преглед и лекуване, като живееше скромно с пенсията си. Тези думи съм ги запомнил за цял живот, защото те ме сблизиха с него. Случаят беше следният. Като международник, през 1975г. придружавах една от дамите на европейския културен хайлайф, мадам Аглае Митропулу. Тя говореше 7 езика, но не и български. Димков само я попита какви са оплакванията й и след това прегледът му на ирисолог (метод да познаване на болестите по ириса) продължи не повече от 3-4 минути. Изброи й всички болести и добави, че те са приспани от лекарите, но че тя има почти незабележим синусит. Когато се възпали, те се събуждат. Тя ми каза да му превода, че най-добрите лекари могат да направят такива констатации най-рано за една седмица, бръкна в чантата си и му подаде пълна ръка с английски банкноти. Той се усмихна с благата си усмивка, отговаряйки, че не й взема пари, не защото е чужденка (подтекстът беше, че не държи да учуди една чужденка с българската щедрост), а защото не е взимал никога пари.

Извади една книга (тогава не знаех, че това е том от капиталния му труд по медицина), в която имаше малко листче. Отгърна страниците, където беше то, и ме помоли да й превода подчертания с червен молив текст. Бяха началните думи от вече цитираната негова бележка. Тогава тази дама, на която знаех, че и кралето целуват ръка, когато гостува на английската кралица, се наведе като млада булка и му целуна ръката, както у нас са целували ръката на стари свекърви. Той от своя страна я благослови. Помня сцената и до днес, а беше преди 31 години.

По-късно, вече негов биограф, го попитах един ден за дневния му режим. Той ми каза: "В 5 часа ми се отварят очичките, правя си сугестия, че ВСИЧКИ ХОРА МИ СА БРАТЯ И ЧЕ ЩЕ СЕ ГРИЖА ЗА ТЯХ, след това си правя нужната гимнастика и целият ми ден е посветен на тях."

И денят му, посветен на братята му по душа, минаваше обикновено така. Сутринта идваха хора от цялата страна. Всеки имаше точно назначено време, примерно 10 ч. и 15 мин. След обяд и кратка почивка пристигаха черните чайки (тогавашните мерцедеси - спомените са ми от 1975 до 1981 г.). Отвеждаха го при големците. Той никога не говореше как са протичали прегледите при тях, съгласно Христовата заръка: "Каквото прави дясната ръка - лявата да не знае!" Но ние узнавахме за благите му дела по околни пътища, примерно двама души, за които се застъпих пред Петър Димков, след това станаха съветници на Людмила Живкова. Как точно е постъпвал при такива случаи узнах веднъж от самия Димков, защото той държеше да се знаят имената на някои истински благодетели. Случаят е следният. Когато е започнал строежът на оградата на новото съветско посолство, недалеч от гроба на Бейнса Дуно (Петър Дънов), при отговорника на строежа дошла делегация от кварталното ръководство на Българската комунистическа партия. Начело вървял партийният секретар и му поднесе списък на партийците от квартала, с който се искало да бъде премахнат гроба на Петър Дънов, защото не му било мястото до самото посолство. Отговорникът направо ги изпъдил с думите, че Дънов е бил свят човек. Откъде е знаел той кой е Бейнса Дуно?

Димков веднъж ми каза: "Когато Брежнев ме попита какво да ти дам (при Димков тайно се лекуваше той, Черненко и т.н.) - аз му отговорих: "На мене нищо, но запазете гроба на Петър Дънов." Разказа ми Димков този си разговор, защото желаше, като негов биограф, да го направя достойни на българския народ, за да бъде признателен на Брежнев. И аз неведнъж съм го разказал, когато съм бил интервюиран.

И така, ако будизмът от Тибет е бил едното начало за Димков, то другото е свързано пряко с Толстой. Да си припомним, че според будизма основната двигателна сила е мисълта и не трябва никакво твърдение да бъде прието за истинно, ако не отговаря положително на нашата способност да разсъждаваме и няма да допринесе полза на отделния човек и обществото. Нека сега си припомним също, че всяка сутрин Димков си е правил сугестия „във духа на Толстой“, че всички хора са му „братя по душа“ и затова цял ден ще се грижи за тях.

В следващият брой - „23-те глави по Толстой в капиталния труд на Петър Димков „Новият човек - творец на съдбата си.“

София, 13. 09. 2006 г.

От стр. 1

Във всеки от нас е записано миналото на планетата и нашия род. Информациата е достъпна, но повечето не осъзнаваме, че я притежаваме. За да стигнем до Истината, е нужно да слушаме сърцето си и да проучваме фактите, легендите и митовете, приказките и песните, останали от предшествениците ни.

КАКВО СЕ Е ЗАПАЗИЛО В СВЕТОВНАТА ПАМЕТ ЗА НАС БЪЛГАРИТЕ?

В древността името **българин** означавало човек умен, честен, справедлив и добър. А **българка** - невиджана красавица, веща във всяко дело, разумна и храбра.

Учителят Беинса Дуно говори, че ние сме един от **най-древните народи на Земята**. Херодот е записал, че траките са **най-големия народ след индийците**. Според Мирча Елиаде **„бугарите са герои от началото на времената“**. След задълбочени анализи, наши съвременници (Йор. Вълчев, Св. Попов, Хр. Маджаров) потвърдиха **библейския корен на българите**. Раковски доказва, че **езикът ни е от началото на времената** и е сроден със санскритския...

Геоложките проучвания говорят, че в далечното минало Рило-Родопският масив, Пирин и днешният Олимп са представлявали една планина. В писанията това е Великият Олимп. Тук е действала най-древната езотерична школа на Земята, останала в паметта на хората като **„Планина на боговете“**. Оттук, след потъването на Атлантида, Велики посветени са излъчили няколко културни импулса.

Холандският социолог проф. Х. Салман твърди: **„Между Източна и Западна Европа съществува приемственост в областта на културата, и трябва да подчертая ролята на българската култура в предаването на нови цивилизационни импулси.“**

Философът-антропософ д-р Р. Щайнер обяви, че всички следатлански култури на бялата раса са създадени в Черноморското пространство, и че така ще бъде и с идващата Шеста култура.

Епохата на Водолея, в която навлизаме, изисква равновесие и хармонично допълване между полетите.

Един от начините да разберем истинската ни история е да познаем

СЪЩНОСТТА НА БЪЛГАРКАТА,

която през всичките хилядолетия търпеливо и грижливо е пазела запалено огнището на Българския род.

„Миналото съществува паралелно като тил на сегашния живот. Настоящото е това, което градите, а бъдещето е пред вас - говори мъдрецът Беинса Дуно. - Поставете жената на онова стъпало, на което се е намирала първоначално и ще видите, че светът ще се оправи за 25 години... Много измислици са писани за жените. Безобразия от хиляди години са сложени на техния гръб.

Всичко това трябва да се изчисти, за да открием жената като скъпоценен камък. Без нея не става нищо в света.“

За да заеме полагащото ѝ се място, жената трябва да си припомни своята мисия. Древните народи пазят спомен за женското начало на света и почитат Богинята-Майка.

Миналия век Елена Ръорих писа: **„Майката на света крие Своето име... Нейната Ръка прокарва непрекъсната нишка в историята на човечеството... Тя е основа на Изида, Ищар... След Атлантида скри Своя Лик и забрани да произнасят Името ѝ, докато не удари часът на Светлината...“**

Към това прозрение ще добавя, че Майката на Света остави своите **светли жрици - Амазонките - да пазят богоизбрания народ.**

Това са синовете на Слънцето - българите - носители на нови култури. Ако проследим писаната от мъжете история, трудно ще открием какво са допринесли жените за възхода на културата: туктам проблясват имена на мъдри и талантиливи царици, жрици, учени и лечителки.

И всички те според мен носят амазонски генетичен код.

Време е да разчупим геноцидното внушение, че историята се прави само от мъже и да си спомним за мисията на амазонките. Затова трябва да се пренесем в началото на времената, когато Природата ги е създала като жрици, служителки на Правдата и Мъдростта; носителки на Светлина и Космична Любов. При потъването на Атлантида, Тя им възложила задача да напътстват и подпомагат избраните.

Българката може да си припомни своето потекло и да извади от дълбините на душата си амазонската мъдрост. Дори и най-простите и елементарни дейности от ежедневието на жените, като готвене, чистене, бродиране, предене, тъкане, плетене... са част от жреческите свещенодействия на амазонките.

Тези познания те са получавали в духовни Школи на Светлината... Там изучавали как да чуват и разбират Твореца, как да трансформират Космичните енергии и с всяко свое действие да ги изявяват на света:

- като опридали вълната, те сътворявали света на хората;
- като тъчели - очертавали съдбите на народите;
- като бродирали - кодирали историята и добродетелите;
- като готвели - изграждали телата и мислите на поколенията;
- като плетели вълната - оформяли аурите на носителите...

Престане ли да се върти вретеното им, липсват ли Къделя и Хурка, всичко би се обърнало с главата надолу, защото в техните ръце:

къделята е символ на Слънчевата система;
изпредената нишка свързва хората със звездите,
а хурката е олицетворение на Божествения свят.

Затова я закрепвали в пояса, където в човека е връзката между духовния и физическия свят. Школата ги учела, че това място трябва да е защитено, че е от та-

АМАЗОНКИ

кова значение, както Млечния път - за Вселената. А Млечният път е пояса на Космичния човек. Амазонките знаели и помнели:

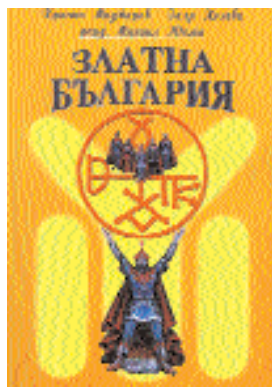
че са съветници на мъжете;
че са вестителки, носителки и ваятелки в Храма на Живота;
че им е възложено да разберат, овладеят и управляват емоциите.

Затова амазонките играели нестинарски танци, за да получат сила и мъдрост от Майката Природа и да я предадат на хората. Въртели през вековете своите вретена и Ахбердински саби...

Легендите разказват, че те научили жените да отглеждат царица и лен, да предат и тъкат... Вещи в лечителското изкуство, архитектурата, строителството, архитектурата, строителството, лова, военната тактика и изработката на оръжия, след потопа те са издигнати в ранг на богини от местното население. Техни образи ще открием в легендите и митовете, песните и приказките за самодиви, девы и за древни богини - Изида, Ищар, Бендида, Кибела, Атина, Артемида, Хармония...

ЛЕГЕНДА ЛИ СА АМАЗОНКИТЕ?

Този въпрос разгледах в "Златна България", изброих техни царици, водили ги през непристъпните Кавказки върхове, край бреговете на

Меотийското езеро и Понт, в степите на Скития, в равнините на Тракия, по земите на Дунав и Волга, край Аркаим и Атина...

Повечето автори ги описват като войнствени мъжемразки, крайни представителки на матриархата, **поклоннички на бога на войната Арес и обожателки на целомъдрената Артемида - жени-воини и мъжеубийки...** Въпреки информациите за построени от тях **храмове и градове;** за устройството на **техни държави;** за откритите в могилите им **атрибути на жрици,** в съзнанията на хората остава внушения изопачен образ на **свирепи жени...** Това е обяснимо с факта, че за тях е писано само от мъже и то - гърци. В пи-

Атлантида, 200 000 г. пр. н. е до 80 000г. пр.н.е, според Скот-Елиот

санията им прозира най-ранният мъжки страх от женската сила.

Амазонките са отхвърляли мъжкия диктат в живота. Те не допусkali да се отнасят към тях като с по-нисши. Царицата им **Пентезилея** го е казала най-добре при Троя:

„Нито по сила стоим по-ниско от мъжете; очите и краката ни са същите; една светлина виждаме, един въздух дишаме; не е различна храната, която ядем. Какво тогава Небето е отказало на нас, а го е дарило на мъжете?“

Отскоро започна да се повдига булото на забравата и да се говори за тях като **за лечителки и посветени жрици.**

Преди време Хр. Маджаров писа в "Големият Заговор срещу българите", че **„подменената история ще започне да излиза наяве.“**

Археологическите разкопки в Родопите и край с. Шипка доказаха предреченото. Интересно е, че **най-старата европейска писменост** - линейно писмо А - е намерена в района на пещера-утроба, в която траките са изповядвали култа към Богинята - майка.

Ахил убива по време на троянската война Пентезилея - амазонската царица, съюзничка на Приам

Точно в 12 часа слънчев лъч прониква в нея - така Слънцето опложда Земята, за да се ражда живота. Проф. Овчаров смята, че това е част от сложната обредност на траките, но не е ли тя е идентична с тази на амазонките.

Пещерата, заедно с гробницата до с. Татул, е част от системата Перперикон и говори за високо цивилизовано общество. Археологическите находки свидетелстват, че заселването на Източните Родопи е от преди 8 - 9000 години. На много места и до днес в България се срещат древни менхири (отделни обожествявани каменни блокове) и кромле-

В ТРАКИЯ

Бендида - яздеца лъвица в амазонски стил Рогозенско съкровище

хи (огромни кръгове образувани от побити в земята каменни късове). Най-известния кромлех в света е Стоунхейндж в Англия. Интересно е становището на някой изследователи, че "свещената цифрова символика и концентричната структура на Стоунхейндж са напълно в стила на монументалните конструкции на атлантите" (Фр. Джоузеф).

От направените разкопки в Пло-

вдивско през миналия ХХ в., намирайки архитектура в стила на Атлантида, археологът П. Детев изказа тезата, че в нашите земи са се спасили част от атлантите, но това потъна в мрака на материалистичната ни наука.

Тайни писания и народни сказания говорят, че в Тракия са дошли жречески ордени от Атлантида, за да спасят Познанието. Мисля, че към този кръг от посветени са били и ордени на амазонките.

Интересни сведения за нашите предшественици можем да открием в "Диалозите" на Платон. Той отбелязва, че атлантите са изкусни мореплаватели, корабостроители и металурзи. В "Тимей" той посочва Фороней, син на Ниоба, като Първия атлански цар, царувал след потопа. Той е потомък на Атлас, по майчина линия и принадлежи към управляващата династия в Атлантида. Двамата синове на Фороней пренесли в Егейско море културата на атлантите. По-възрастният, Пеласг, повел своите последователи - пеласгите към Пелопонес, където основали своя цивилизация. (Доказано е, че пелазгите са родоначалници на траките.) По-младият от братята - Кар - се

заселил в по западните брегове на Мала Азия, и създал царство-то Кария. Самото име е свързано с Атлантида: кариатидите са женски склупторни фигури, поддържащи трегер под външния фриз на храма, който символизира Небето. Тези статуи крепели сградата, както Атлас крепял небето на плещите си.

Това сведение е важно за нас, българите, защото в разкопаните тракийски могили присъстват точно такива склупторни групи. Но за тях ще стане въпрос по-късно. Съвременните археолози смятат, че пелазгите са микенци от бронзовата епоха. Мнозина от нашите учени вече доказаха преките връзки между траки и микенци. Така връзката между древна Атлантида и траките става все по-прозрачна...

Според Херодот скитският цар-бог Тагимасад, както и тракийският Хермес, са свързани с Посейдон. Знаем, че последният е основател на Атлантида. К. Кръстев казва: "Като непретенциозна хипотеза може да се отбележат и допирните черти на атлантската култура с тази на най-стария познат европейски народ - траките..."

Археологът Петър Детев пише: "Траките са прастар местен народ, наследник на тукашното неолитно население... Траките показват и други родствени връзки с атлантската култура... Това са напр. чуждите за Европа мегалитни долмени и менхири в Странджа, единствените в Югоизточна Европа пещерни рисунки в Магурата, характерния у траките култ към амазонките... Освен статуетки и украси с ликове на амазонки и горгони, погребаната при Враца тракийска принцеса от V в. пр. Хр. е била амазонка с бойното си снаряжение от меч, лък и стотина стрели..."

Мисля, че амазонките са жриците, за които Учителят Беинса Дуно говори, че са изпратени за спасение на Земята преди 8000 г. Техни представителки е имало винаги сред арийските народи, има ги и днес.

Все повече учени достигат до заключение, че:

- произходът на амазонките е по-древен от този на фараоните;
- те са жреческа каста, оцеляла от Атлантида;
- носителки на "алби-гените" на Анунаките - Кралиците-дракони и дарителки на "Амрита" - Еликсира на Живота.

Те пазели свещения Граал и

спасявали Човечеството от израждане. Навсякъде внасяли култура, непостижната от другите племена.

Интересен е разказът на Диодор за тяхното царство в Ливия. Тогава царица Мирна ги повела на поход към Атлантида и там победили страшната Горгона. След това слезли на бреговете на Египет и сключили съюз с Хор, сина на Изида. С боеве продължили похода през Арабия, подчинили местните племена на Таврия, минали през Анатолия и излезли на Егейско море. През Лесбос и Самотраки дошли до Тракия и триумфално се завърнали в родната си Ливия. Диодор пише, че по време на похода те **основа**ли няколко града, на които дали имената на най-смелите. Че строят градове, е споменато и в други източници. Явно е, че са били добри архитекти. До днес са запазени амазонските имена на градовете им: Ефес, Смирна, Киме, Мирина, Митилена, Темискара, Атина, Томи (дн. Кюстенджа)...

Акад. Юхма ми изпрати изсле-

Рогозен и части от съкровището

дване на чувашкия учен Геннадий Енисеев - "Мит или реалност са амазонките". В него се доказва връзката между етруски, чувашки и амазонки. Според автора много от разшифрованите етруски думи имат чувашки еквивалент. Голяма част от архитектурната терминология е навлязла в латинския от етруските, а те са я получили от амазонките. Знае се, че амазонският език е повлиял върху савроматския, а от там на чувашкия и етруския. Ето как строителното познание на амазонките е дарило цивилизацията...

Амазонките имали организирано отглеждане и възпитание на децата; планирано стопанство; развити занаяти и ювелирно изкуство.

Произвеждали са ботуши, когато много народи не са виждали обувки.

Познавали тайната за производство на непобедими саби, лъкове, непробиваеми ризници и

щитове. Въръжението им се състояло от двойна секира, лък с колчан, който носели закрепен на главата си, копие и характерния за тях тригълен щит. Владели ездата и различни бойни изкуства. Сформирали са първата конна войска. Имали своя военна тактика и стратегия. Били достолепни, смели, воители на Честта... Биели се винаги на страната на Справедливостта.

Амазонките издигали храмове и светилища-могили, които са били и ориентир в далечните им странствания. Интересен факт е наличието на бронзови огледала в разкопаните амазонските могили.

Беинса Дуно разказва, че в древни времена на човека е било дадено Огледалото на Живота, за да вижда във всички светове. Но той нарушил Космичните закони и то било счупено от боговете. Останали само две малки стъклъца, които се превърнали в негови очи. С тях човекът можел да вижда вече само външния свят. Намерените огледала в амазонски могили говори за умения на жрици и посветени.

За тези посвещения можем да съдим и от мита за Херакъл и свещения колан на царицата на амазонките. Явно не са случайни и пафтите в носите на нашите баби, наследнички на амазонките.

Амазонките почитали Водата и Огъня като най-чисти източници на женската и мъжката енергии. Казано е: да преминеш през Во-

дата, за да познаеш Любовта и през Огъня, за да разбереш Истината. Затова амазонките посрещали Изгрева на Слънцето и се къпели в росата.

Митовите говорят, че амазонките са дъщери на бога на войната Арес и нимфата Хармония. Те се прекланяли пред Арес и обожавали целомъдрената Артемида. Може да се види сходството в пантеона на боговете им с този на траките, това говори за съжителство. Името на тракийската богиня Бендида често е заменено в оброчните им плочки с Артемида. Бендида покровителства лова като Артемида, пази брака като Хера, войн като Атина, Великата Богиня-Майка - като Кибела... Облеклото ѝ е подобно на това на тракийските воители - висока качулата шапка, известна като фригийска, и зейра (ямурлук), краката ѝ са обути във високи ловджийски ботуши.

ФАТАЛНИТЕ ЗАБЛУДИ

ВАКСИНАЦИЯТА

Ваксинацията е поредната голяма пародия в борбата срещу здравето на хората. Думата ваксина означава "кравешки" на латински, а нейният корен е *vassa* - "крава"!

Според здравната "наука", ваксинацията е лесен и бърз метод на защита, като в тялото се вкарват готови антители. По този начин се спестяват усилията и времето на организма да си ги изгради сам.

Естествено придобитият имунитет в резултат на прекарано вирусно заболяване е изключително сложно явление, включващо множество органи и системи, и по никакъв начин не може да бъде изкуствено наподобен чрез вкарване на някакви готови антители. Всъщност, дали някой от родителите на ваксинираните деца знае, **КАКВО ТОЧНО СЕ ВКАРВА ВЪВ ВЕНИТЕ** на нещастното им дете?

Ето какво пише д-р Грейди Дийл в статията си **"Задължителното ваксиниране е медицински геноцид"**:

"Да приемеш в тялото си ваксини, направени от човешка кръв, абортирани фетуси, болни свине и маймуни, живак, алуминий и формалдехид, е насилие над Божествения закон и много повече причина за възникване на болест, отколкото лечение... карат ви насила да позволявате невинната плът на вашите деца да бъде замърсявана с ваксини, съдържащи гной, нечистотии и разлагаща се кръв на хора, неродени бебета и животни, и само тогава, след като здравето на любимите ви деца е компрометирано, те могат вече да влязат в "светая светих" на контро-

лираните от правителството училища, които продължават следващата стъпка в програмата за разрушаване на тялото, ума и духа..."

Всички ваксини съдържат различни вещества, които са вредни за здравето и представляват най-малкото алергени за човешкия организъм: следи от антибиотици, алуминиеви соли, тиомерзал (елемент от живачното производство), формалдехид и др. Според Авс-

рус на клетъчни култури от маймунски, кучешки или говежди бърбери, пилешки ембриони, човешки абортирани фетуси и други, които са богати на чужди на човешкия организъм протеини и ДНК. Въведени в тялото, съответните клетки могат да доведат до генни мутации с непредвидими последици. Появяват се нови хибридни ДНК молекули, наречени "химери".

През 60-те години, американският учен Джошуа Ледерберг от Станфордския медицински университет заявява, че вирусите са генетични послания, които могат да препрограмират човешките клетки! Той съвсем категорично заявява, че

"ние вече практикуваме биоинженерство в огромно мащаб чрез използването на живи ваксини при масовите имунизации!"

Третиранието с антибиотици, допълнително усилва мутационните процеси и се получават устойчиви, бързо размножаващи се химери, които организъмът приема като свои тела. Необезпокоявани, те проникват навсякъде, като рушат мозъчни и ендокринни структури, в следствие на което се получават все нови и нови нелепими болести. Пример за това е вируса на СПИН и болестта на Кройцфелд-Якоб, (човешкия вариант на "луда крава") - прогресиращи и фатални заболявания, засягащи ендокринната и централната нервна системи.

**Тощо Тодоров
GSM: 0877075805
тел: 02/ 846 48 10
София, Център за
квантова медицина**

Квантовата медицина - медицината, която лекува причините, а не последициите.

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

ВЛАДИМИР ДИМИТРОВ - МАЙСТОРА

(В. Д. Поппетров, 1882-1960) - известен български живописец и график. Роден на 01.02.1882 г. в с. Флореш (Кюстендилско). Завършва Художествената академия - София, при проф. Иван Мърквичка през 1910 г. Един от най-ярките представители на Движението за родно изкуство, свързано с българското народно изкуство.

Повече от 24 години Майсторът работи и живее в Кюстендилското село. Шишковци. Ето какво пише за него Владимир Алексов в книгата си **"С Майстора в рая"**:

"Много често и аз съм слушал от по-възрастните хора в нашето село (Шишковци) да казват за Майстора: "Ех, ех, да са всички като него!". Тези думи, казани от обикновените селяни, познаващи много добре Майстора... говорят за характера, душата и сърцето на този истински човек.

Действително Майсторът беше много обичан в нашето село. Не си спомням да е имало сватба, на която да не е бил поканен. Това беше голяма чест за семейството и младоженците, на сватбата да присъства Майсторът. Той не отказваше на нито една покана, не пропускаше нито една сватба, въпреки че рядко някой го е виждал да вземе нещо за ядене. Обикновено на сватбите се готвят най-хубавите ястия, но всички те бяха с месо. Някои по-съобразителни се досещаха и поднасяха на Майстора някакво безмесо ядене, но и тогава той похваше малко, като гледаше да не пропусне нещо интересно.

Независимо че за Майстора се определяше видно място като за близък, за свой човек, той никога не сядаше в центъра. Избираше си такова място, откъдето да може всичко да вижда, макар и него да не го виждат всички. Заставаше наравно и с любопитните селянки, за да види даровете (чеиза) на момата... Радваше се на сполучливите съчетания на цветовете на домашно тъканите черги. Възхищаваше се на нежните дантели на чаршафите, на шарените и с вкус изработени бродерии на покривките. (...)

Почти винаги на сватбите Майсторът отиваше със своя скициник, веднага скицираше всичко онова, което му правеше впечатление."

Художникът е пословично работоспособен - не рисува, само когато е болен. Често рисува рано, още преди изгрев слънце, и когато мо-

мичетата-модели на картините веднъж го запитват защо толкова рано излизат да ги рисува, той шеговито им отговоря: "Като минават работниците, ние да сме излезли преди тях, та да ни викат "добро утро". И слънцето като изгрява, на мен такива лъчи ми трябва. Лъчите разни бои пуцат - сини, червени, всякакви. Аз такива бои използвам."

Майсторът слуша и пее с удоволствие народни песни и обича да свири на гъдулка.

Евга Димитрова Стоянова, една от девойките-модели на Майстора, в спомените си споменава: **"Майсторът много обичаше постен боб, защото месо никога не ядеше"**.

Веднъж децата го запитват защо не яде месо и той, обръщайки се към бащата на едно от тях, отговаря: "Ето, Кольо, ти сега ще запреш кравите и ще отидеш да работиш с тях, ще докараш отавата. Друг път ще ходиш да ореш, да си прекараш ябълките, гроздето или пък да свършиш някаква друга работа. Те са ти първи помощници. Даже вечер, когато заедно сте грохнали от работа, ти ще ги запреш в колата, ще се качиш в нея и те ще те докарат до дома. През това време ти си почиваш, а те продължават да работят. Дават ти мляко, от което получаваш масло, извара и сирене - помагат ти в изхранването на семейството. За всичко това, за благодарност, ти ги заколиш и изядеш. Не ти ли е съвестно? Аз не мога така, на мен ми е съвестно. Не е честно спрямо животните. Защо да не ползваме от тях само млякото, маслото, сиренето, яйцата? Защо да не се храним само с това, което ни дава земята - плодове и зеленчуци?" Тук майсторът споменава за нещо името на Толстой, но свидетелят на разговора не разбира точно за какво.

"Според разказа на Лиляна Кирилова, внучка на дядо Нико, първият хазяин на Майстора, той живеел много скромно. Месо не ядал, не употребявал никакви спиртни напитки. Хранел се често с тях, като винаги им давал повече пари, отколкото струвало това, което изяждал. Тогава дядото, чичото и бащата на Лиляна строели нова къща. Майстора им давал пари за строителството, а когато дядо Нико казал, че скоро няма да може да ги върне, художникът отговарял: "Та аз няма и да ги искам".

Цитатите са от книгата на Владимир Алексов **"С Майстора в рая"** (София, 1989, Изд. ОФ).

ЕСТЕСТВЕНИТЕ ЛЕКАРСТВА

Милена АТАНАСОВА

ЖЪЛТ КАНТАРИОН (*Hypericum perforatum L.*)

Основни представители: Жълт кантарион или лечебна звъника (*Hypericum perforatum L.*) и *Hypericum angustifolium DC.*

Използвани части от растението: Горни облистени цветоносни стемлени части на растението.

Основни биологично-активни съставки: 0.05-0.3% хиперидин, псевдохиперидин и техни предшественици, флавоноиди (специално хиперозид, рутин, бифлавонони). Открити са антибиотични субстанции като хиперфорин и други. Есенциални масла, каротени, танини, пектин и малки количества процианидини също са съставки на билката.

Здравни ефекти:

Биологичен ефект: Намалява тревожността, антидепресант (подпомага поддържането на душевно равновесие), успокоява нервната система, подпомага възстановяването на лигавиците (регенериращо действие), ас-рингентно действие (уплътнява тъканите и намалява секрециите), противовъзпалителен ефект.

Приложение при заболявания: Възбуденост, нервност, леки до средно изразени нервни депресии, например по време на менопауза, нервна изтощителност. Жълтият кантарион се използва също при свръхнапрежение, безсъние, колики, нощно напикаване при децата. При клинични изпитания е установено също, че подобрява познавателните функции, повишава нивото на интереса и активността. Поради регенеративното си и противовъзпалително действие се използва при наличие на язва на стомаха и дванадесетопръстника с хиперактивност (повишено ниво на солната киселина).

Приложение: Влиза в състава на готови билкови продукти като прах от изсушената билка, сух екстракт, тинктура; Чай - 1-2 супени лъжици от смляната билка се варят 5 минути в 1 л вода, пие се по 1 винена чаша 3-4 пъти преди ядене.

Противопоказания: Жълтият кантарион потиска ензима моноаминоксидаза и затова не трябва да се взима едновременно с лекарства антидепресантни медикаменти, които имат същия ефект.

Странични ефекти: Може да предизвика фоточувствителност, специално при хора със светла кожа и затова се препоръчва да се избягва прекаленото излагане на слънце и използването на солариум по време на взимането на билката.

СУРОВИТЕ ЗЕЛЕНЧУКОВИ СОКОВЕ

Д-р мед. науки
Норман Уокър
м.с.Рая ГАРДЖЕВА

СОК ОТ ЗЕЛЕ

При употребяването на сок от зеле удивително бързо се ускорява лечението на язва на дванадесетопръстника. Единственото неудобство е образуването на газове. Със същия успех може да се използва морковеният сок, който е по-приятен на вкус.

Сокът от зеле има очистително действие и бързо намалява

теглото. Образуването на газове в червата може да се обясни с това, че сокът на зелето разлага насъбраните в червата продукти на гниене чрез химичните си реакции. Клизмите отстраняват не само газовете, но и продуктите на гниенето, предизвикващи газовете.

Най-ценното в зелевия сок е високото съдържание на сяра и хлор и сравнително високият процент на йод. Съединенията на сярата и хлора очистват слизестата ципа на стомаха и червата, но това е само тогава, когато сокът на зелето се използва без добавяне на сол. Ако след вземането на зелевия сок се образуват много газове или се появи някакво друго безпокойство, то може да се дължи и на токсичното състояние на

червата. В такива случаи се препоръчва преди да се премина на зелев сок, да се изпива ежедневно смес от морковен и спаначен сок 2-3 седмици с правене на клизми ежедневно. Установено е, че тогава, когато червата са в състояние да усвояват добре сока от зелето, то той действа като идеално очистително средство, особено при прекомерно затлъстяване.

Смес от сока на моркова и зелето е великолепен източник на витамин С и изчистващо средство, особено при инфекции на венците, предизвикващи пиурей.

Когато зелето се вари, действието на ензимите, витамините, минералите и солите се унищожава. Петдесет килограма варено или консервирано зеле не може да даде количеството органична храна, което организмът може да усвои от 300 г. сок от сурово зеле.

Сокът на зелето много ефективно се възприема при запек. Запекът се явява причина за появата на обриви и затова при пиенето на този сок пъпките изчезват. Ако се добави сол към сока, не само се унищожава неговата ценност, но и е вреден.

ЕКОЛОГИЧНАТА ПРОГРАМА НА ПИТЪР или едно предложение за оцеляване

Лорънс Джонатан ПИТЪР

ПАРАДОКСИТЕ НА САЩ

Човешкият род никога не е показвал големи успехи в контрола върху разрушаването на обществени ценности. Имаме закони против изнасилване, ограбване, срещу транспортни престъпления, но твърде малобройни са законите срещу плячкосването на общата ни планета. Непригодността на нашето законодателство да защити света, в който живеем, е характерна за дребнавото пораженско човешко поведение. Все още не сме развили интелигентност, способна да тълкува поведението на глобални системи. Човешките преценки и интуиция са склонни повече да търсят причините за проблемите само в близкото минало.

Държавата отводнява блатисти местности, за да се отглежда повече реколтата, а същевременно субсидира фермери, за да оставят плодородни земи незасети. Дори да беше само размяна на пари за пари, това щеше да бъде връх на глупостта, но остава явен и потискащият факт, че така се унищожават невъзвратимо естествените живелища на дивеча. Освен това пресушаването на блатата пречи на естествените средства за възстановяване на водния баланс така, че държавните мерки стават противоположни и налагат допълнителни мерки срещу наводнения.

„Ще бъде ли предадено нашето природно обкръжение на безкрайно, безсмислено развитие от онези, които мислят само какво могат да спечелят от него днес?... Има една планета, която се нуждае от твоята помощ.“

Гарет Ди Бел

Щатските политици успяваха да убедят гражданите, че социалната помощ е голям финансов проблем, ала те пропуснаха да споменат факта, че федералните дотации за реколтата струваха на данъкоплатците повече от всички федерални, щатски и местни помощни програми, взети заедно. През една от последните години 500 едри земевладелци от Имперската долина в Калифорния получиха 12 милиона долара като земеделски дотации, или по 24 000 долара на всеки. Междувременно 10 000 бедни безимотни жители на долината получиха по-малко от 8 милиона долара социални помощи, или по 800 долара на всеки. Изглежда, социалните помощи може да се окажат по-тежко финансово бреме за богатия, отколкото за бедния.

„Ние можем да имаме демокрация в страната си или можем да имаме големи богатства, съсредоточени в ръцете на малцина, ала не можем да имаме и двете.“

Луис Д. Брандес

Едно време, в един град на далечния Запад живяло момиче на име Фатима. Тя била дъщеря на процъфтяващ предач. Веднъж баща ѝ казал: "Дете мое, пригответи се за път. Тръгваме на пътешествие. Имам работа на островите в Средиземно море. Може би там ще срещнеш красив юноша с добро бъдеще, който ще те обикне и ще се ожениш".

И така, отправили се те на пътешествие от остров към остров. Бащата се занимавал с търговските си дела, а Фатима прекарвала времето си в мечти за бъдещия мъж. Веднъж, когато плавали към Китай, ги застигнала ужасна буря и корабът тръгнал към дъното. Фатима, загубила съзнание, била изхвърлена на брега от вълните, недалече от Александрия. Баща ѝ и всички, които били на кораба, загинали и тя останала сама без всякаква подкрепа.

Сцената на коработрушението и дългото пребиваване в открито море ѝ повлияли така, че запазила само откъслечни спомени за предишния си живот.

Дошла на себе си, станала и тръгнала по брега. Скоро се натъкнала на семейството на един тъкач. Хората били бедни, но изпълнени със състрадание към нея я приютили в скромното си жилище и я обучили на своя занаят.

Започнал нейният втори живот. Година-две тя живяла с тях напълно щастливо и била доволна от съдбата си. Но веднъж, когато излязла на брега, я грабнали търговци на роби, завели я на кораб и я отвели заедно с другите неволници.

Горчивите жалби и оплаквания на Фатима не събудили у тези хора и капка жалост: закарали я в Истамбул, за да я продадат като робиня.

На пазара за роби имало няколко купувачи. Единият от тях си търсел роб, който да може да работи в неговия цех за производство на корабни мачти. Нещастният вид на Фатима привлякъл вниманието му и, искайки да облекчи участта ѝ, той купил момичето, тъй като смятал, че при него ще ѝ бъде по-добре, отколкото при друг стопанин.

Завел Фатима в къщи и смятал тя да служи на жена му. Но в къщи го очаквало печално известие: корабът с неговата стока, в която вло-

ПРИТЧА

жил целия си капитал, бил завладян от пирати. Сега не можел да си позволи да държи работници и се наложило той заедно с жена си и Фатима да се заемат с производството на мачти.

Фатима, благодарна на стопанина си за неговата доброта, работила така прилежно, че скоро той ѝ подарил свободата и тя станала негово доверено лице и помощник. И така, за нея започнал трети живот и тя се почувствала напълно щастлива. Веднъж стопанинът ѝ казал: "Фатима, искам да отидеш като мой агент на остров Ява с товар от мачти и да ги продадеш там изгодно".

И така, тръгнала Фатима на плаване, но при бреговете на Китай мощен тайфун връхлетя върху кораба и го потопил. По чудо девойката отново се спасила и се съвзела на непозната земя. Дошла на себе си и започнала да плаче горчиво за своята нещастна съдба. Щом като животът ѝ започнел да се приближава към благополучието, безжалостната съдба разрушавала всичките ѝ надежди. "Защо се случва така, възкликнала тя, с каквото и да се захвана, винаги ме очаква неминуем неуспех. Защо ме спохождат толкова нещастия?" Но никой не ѝ отговорил и ... станала и тръгнала където ѝ видят очите.

Макар че никой в Китай никога не бил чувал нищо за Фатима и не знаел за нейните изпитания, на всички била известна древна легенда за това, че някаква чужденка ще дойде някога в страната им и ще направи шатра за те-

хния император. Тъй като никой в Китай не умее да прави шатри, всички с жив интерес очаквали изпълнението на това предсказание.

За да не пропусне тази жена когато тя пристигне, всеки китайски император по тридесет пъти в годината изпращал по всички градове и села пратеници, които били длъжни да доведат в столицата всички чужденки.

Когато Фатима стигнала до най-близкия крайморски град, там точно в този момент разгласявали императорския указ за чужденките и хората, като я забелязали, разбрали, че е отдалече и я завели при посланиците на императора.

Завели Фатима в двора и я въвели в тронната зала. Синът на Небето я попитал: "Девойко, ще успееш ли да ни направиш шатра?"

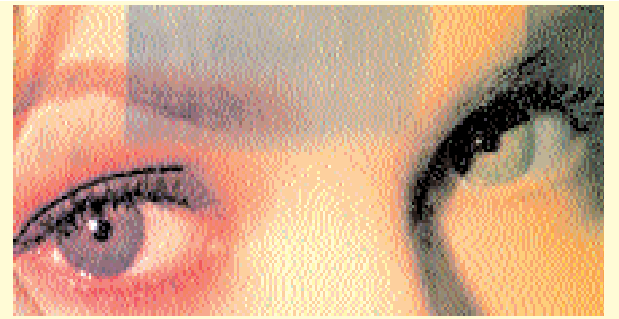
- Мисля, че ще успея - отговорила Фатима.

И така, дали ѝ помещение и тя веднага се хванала за работа. Най-много ѝ трябвало въже. Но никой дори не знаел какво е това. Тогава Фатима, спомняйки си своя първи занаят, събрала лен и оплеа въже. После поискала да ѝ донесат здрав плат, но в целия Китай не се намерил такъв плат, какъвто ѝ трябвал на нея. Спомняйки си на какво се е учила при александрийските тъкачи, тя изтъкала здраво платно. И накрая, за да завърши работата, ѝ трябвали пръти, но не се намерили в цялото царство. Сега ѝ потрябвало уменията да прави мачти, получено в Истамбул. Тя ловко измайсторила надеждни пръти.

Като приключила, тя започнала да си спомня как изглеждад всевъзможните шатри, които е виждала по време на скитанията си по света, и накрая сглобила шатрата.

Когато показали това чудо на императора, той бил така възхитен, че обещал на Фатима да изпълни всяко нейно желание. Тя пожелала да остане в Китай, където скоро се омъжила за прекрасен принц, с който живели дълъг и щастлив живот и оставили след себе си многочислено потомство.

По този начин Фатима разбрала, че това, което ѝ се е струвало на времето тежко изпитание, неочаквано се е обървало в необходим опит, който ѝ е помогнал да достигне щастието.

ОЧИ

*ОЧИТЕ СЛУШАТ СВОБОДАТА,
ПРЕСЪТВОРЯВАТ КРАСОТАТА.
ОЧИ - СВЕЩЕНИ И МАГИЧНИ,
ЛЕКУВАТЕ ЛИ БОЛКАТА СЕБИЧНА?
ОЧИ - ПРЕЧИСТЕНИ, ГОРЕЩИ,
ЗАПАЛВАТЕ ЛИ ВЕЧНИ СВЕЩИ?
ОЧИТЕ ПОКОРЯВАТ МИСЪЛТА,
УСЕЩАТ ВЯТЪРА НА ГОРДОСТТА.
ОЧИТЕ ВЕЧНО ЩЕ ОБИЧАТ,
ЗВЕЗДИЧКИ ТРЯБВА ДА ПРИВЛИЧАТ!
ОЧИ - ПАЗЕТЕ СЕ ОТ ЗЛОТО,
ДАРЕТЕ ПЪТЯ НА ДОБРОТО.
ЖИВОТЪТ Е РАЗУМНА ОРИСИЯ,
СМЪРТТА РАЗКРИВА ЛИ МАГИЯ?!
ОЧИ - ТВОРЕТЕ ДОБРИНАТА,
ПАЗЕТЕ ХРАМА НА СЛОВАТА.
ОЧИЧКИТЕ С ДЕТЕТО ЩЕ ОБЩУВАТ,
УСПЯВАТ С ОБЛАЦИ ДА ПЛУВАТ...*

ОЧИ НЕ ОСТАРЯВАЙТЕ СЕГА!!!

Теодора ТОДОРОВА

Дружелство

*О, София, град на шум огромен,
ти за мен бе гробна тишина
и само скъпият ми спомен
ме изважда от тази пустота.*

*За мен не са богатство и разкош,
за мен приятелство едничко
дава сили и огромна мощ,
имащи победата над всичко!
О, не в думите прекрасни
магнит любовен аз видях,
а в думите човешки ясни,
в които много истини прозрях!*

Николина Алексиева

СЪНЯТ

Вървял един ден Конфуций из гората с учениците си, много умислен и мълчалив. Те никога не го били виждали такъв, чудели се и накрая попитали какво има.

- Тази нощ сънувах, че съм пеперуда - отвърнал Конфуций.

Учениците се засмели:

- Какво толкова странно имало в това? Конфуций продължил:

- И сега вървя и си мисля дали пък в момента пеперудата не спи и не сънува, че е Конфуций...

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ МИЛИАРДЕРЪТ

Милиардерът Джон Хайцман умираше на четиридесет и втория етаж на своя офис. Целият етаж бе зает от неговите апартаменти. Двете спални, тренировъчната зала, басейнът, гостната и двата работни кабинета бяха станали неговото убежище през последните три години. През това време той никога не напусна апартаментите си. Нито веднъж не слезе със скоростния асансьор долу, в помещението, където работеха службите на неговата финансово-промишлена империя. Нито веднъж не се качи на покрива, където стоеше вертолетът му и постоянно дежуреше екипаж, готов да изпълни указанията на собственика; но той, през последните три години, не се появи нито един път.

Джон Хайцман три пъти седмично приемаше в единия от кабинетите само четиримата си най-близки помощници. По време на кратките, не повече от 40-минутни съвещания, той изслушваше докладите им без особен интерес и понякога даваше кратки указания. Разпореденията на милиардера не се обсъждаха и се изпълняваха безусловно и точно. Финансовото състояние на империята, която едновластно владееше Джон Хайцман, се увеличаваше ежегодно с 16.5%. Даже през последната половина година, когато Хайцман престана да провежда каквито и да съвещания, печалбата не намаляваше. Създаденият от него механизъм на управление бе перфектен.

Никой не знаеше за истинското състояние на милиардера. Фамилията му почти не се споменава в пресата. Хайцман строго спазваше правилото: „Парите не обичат суетата“.

Още баща му наставляваше младия Хайцман така: „Нека тия политически парвенюта се мяркат постоянно по екраните и във вестниците. Нека президентите и губернаторите разговарят с народа, обещавайки щастлив живот. Нека публичните милиардери да се возят на представителни автомобили с охрана. Ти, Джони, не бива да правиш всичко това. Ти трябва винаги да си в сянка и чрез властта си - властта на парите - да уп-

равляваш правилствата и президентите, милиардерите и просяците от всички страни. Те не бива да имат понятие кой точно ги управлява.

Схемата е проста като фасул. Именно аз създадох валутния фонд с безброй вложители. В крайна сметка, под различни имена, там лежат седемдесет процента от моите капитали! Външно, за пред тъпата тълпа, фондът е създаден за поддържане на развиващите се страни. А всъщност аз го създадох - като механизъм за събиране на данък от всички страни...

Ето ти пример. Избухва военен конфликт между две страни, едната от които има нужда от пари, а най-често - и двете. Да взимат - после ще ги връщат с лихва! Стават в някоя страна социални сътресения и пак трябва пари - да взимат! Ще ги връщат с лихва. Влизат в борба за власт две политически сили, едната получава чрез агентите ни пари - и пак ще ги връща с лихва. Само Русия ни снася ежегодно три милиарда долара!

Като беше на два-сет години, Джон Хайцман много обичаше да общува с баща си. Винаги строгият до този момент и необщителен негов родител, един ден го извика при себе си в кабинета. Предложи му да се разположи в креслото до камината, сам наля в чашката му любимото на Джон кафе с каймак и с неподправен интерес го запита:

- Харесва ли ти ученето в университета, Джон?

- Не винаги ми е интересно, татко. Имам чувството, че професорите не обясняват законите на икономиката съвсем ясно и понятно. - честно отговори Джон.

- Добре. Точно забелязано. Но още по-точно може да се изрази така: съвременните професори не могат да обяснят законите на икономиката, понеже нямат понятие за тях. Те вярват, че икономи-

ката се прави от икономистите. Само че много бъркат. Световната икономика се управлява от психолози, философи и играчи. Когато навърших двадесет години, моят баща, твоят дядо Джон, ме посвети в тайните на управленческия процес. Ти си вече на два-сет, Джон, и аз те считам за достоен приемник на тези знания.

- Благодаря ти, татко. - отговори Джон.

И така, с беседи край камината, започна обучението за законите на икономиката, съвсем различно от това в университета. Бащата обучаваше своя син по особен начин. Цялото обучение протичаше като поверителни разговори - доброжелателни, с примери и елементи от играта. Информацията, която разкриваше пред Джони баща му, бе невероятна. В никакъв дори и в най-престижния университет, не би могъл да я получи по никой начин.

- Кажу, Джон - питаше баща му - известно ли ти е колко богаташи има в нашата страна. Или въобще по света?

- Имената им се публикуват в бизнес списанията, по реда на състоянието им в цифри. - спокойно отговори Джон.

- И на кое място сме ние в тези списъци?

За пръв път баща му не каза „аз“, а „ние“. Значи, той вече счита него, Джон, за съвладетел. Макар и да не искаше да огорчава баща си, Джон отговори:

- Твоето име, татко, го няма в списъците.

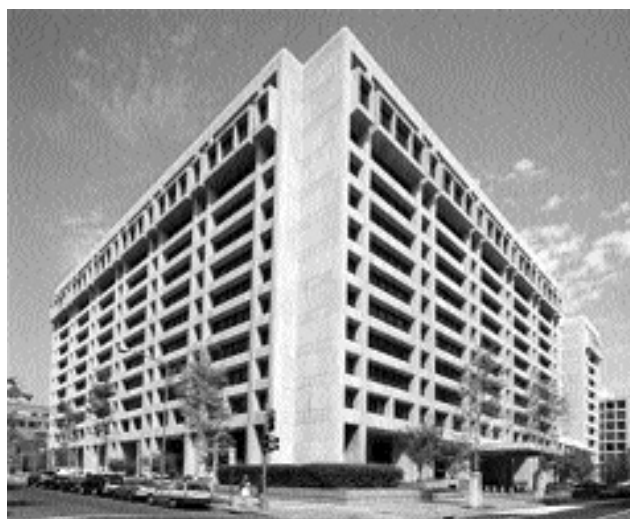
- Да. Прав си. Няма го. Въпреки че само сумата на годишната печалба надвишава цялото състояние на много от имената в тези списъци. А името ми липсва по единствената причина, че кесията не трябва да става прозрачна. Много хора от тия списъци работят дирек-

но или косвено за нашата империя - за твоята и моята, сине.

- Татко, ти положително си гений в икономиката! Умът ми не го побира; как е възможно без всякаква военна намеса да накараш такава огромна империя да ни плаща ежегодно данък! Как си успял да работиш такава грандиоз-

ността на другите.

Един ден ще ти покажа как се управлява по този начин - то е достатъчно просто. Но преди това ти, Джони, трябва да разбереш истинските закони на икономиката, за които университетските професори нямат и понятие. Те просто не знаят за тяхното съществуване. За-

Сградата на МВФ - Вашингтон

на икономическа операция.

Хайцман-старши взе машата за камината и разбута чепениците, после мълчаливо сипа на себе си и на сина си по чаша леко вино. Отпи глътчица - и чак тогава продължи.

- Аз не съм разработвал никакви операции. Капиталът, който контролирам, позволява само да заповядвам - изпълняват други. Много аналитици, правителствени гении от различни страни и президенти ще са изумени, ако узнаят, че сегашното положение на страните им зависи не от тяхната дейност, а от моя каприз.

Центровете за политически стратегии и анализи, институтите по икономика, както и правителствените структури на много страни не осъзнават, че работят в направление, разработени от моите отдели, при това много малко на брой. Например, цялата социално-икономическа политика и военната доктрина на Русия се определят и контролират само от един отдел, състоящ се от четирима психолози, всеки с по четири секретари. Нито един от тях не знае за дей-

конът е такъв: в условията на демократичното общество, всички президенти, правителства, банки, едри и дребни предприемачи от всички страни, работят само за един предприемач, стоящ на върха на икономическата пирамида. Те работеха за баща ми, сега - за мене, а скоро ще почнат да работят само за теб.

Джон Хайцман гледаше баща си и не можеше да осъзнае казаното от него докрай. Да, той знаеше, че баща му е богат, но в дадения случай не ставаше дума просто за богатство, а за супервласт, която трябва да мине в наследство именно на него - Джон. Трудно бе да се осмисли тази фантастична информация докрай. По какъв начин в свободното демократично общество всички, почвайки от президента и свършвайки със стотиците хиляди крупни и малки фирми, които са самостоятелни юридически единици, в действителност работят само за един човек - за баща му?

- Когато чух от дядо ти това, което сега ти съобщих, аз не можах да осмисля казаното веднага. И ти не разбираш в

момента всичко, Джон. Но разбери следното - продължи Хайцман старши - в живота има богати хора. Но над всеки богат има още по-богат. И има един най-богат. За него - за най-богатия - работят всички останали богати, а следователно и всички, които им се подчиняват. Такъв е законът на системата, в която живеем.

Всички разговори за „безкористната“ помощ за развиващите се страни са чист блъф. Да, богатите страни дават кредити чрез международните фондове за развиващите се държави, но дават само с цел да получат солидни лихви за ползването на кредита - да получат данък.

Например, Русия плаща годишно по три милиарда на МВФ - и тази сума е само лихвата за взетия кредит. Много икономисти знаят: основните финанси на МВФ се състоят от капитали на САЩ. Разбирай, че грабителската лихва за ползването на кредита отива в САЩ. А при кого конкретно - никой не знае. Америка, като страна, е само удобен параван за играта с капитали. Кажу, Джон: на теб известно ли ти е, че Америка има държавен дълг?

- Да, татко, известно ми е. Сумата на дълга е астрономическа. За миналата година тя беше... Лихвите, изплащани върху дълга бяха...

- Та значи, на теб ти е ясно, че държавата, която дава заеми на други страни, сама взима огромни заеми. Но от кого ги взима? Имаш ли понятие?

- От собствената ни Централна банка.

- А кому принадлежи тя... тази Централна банка?...

- Тя...Тя...

Джон никога не се бе замислял кому е дължница Америка, но, отговаряйки на въпросите на баща си, разбра: в САЩ всеки данъкоплатец плаща на Централната банка. Но тя... Тя - Централната банка на САЩ - е частна банка! И, следователно, цяла Америка плаща стотици милиарди долари на някакви си частни лица... или... на едно лице...

Владимир МЕГРЕ
„НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ - I част“

(Продължение от миналия брой)

Владимир Ажажа

Основа на материалното образуване е информацията. Отначало идва информацията за бъдещото материално образуване: какво се създава, в коя област на пространството, какъв е външният облик на новосъздаденото материално образуване и каква е вътрешната му енергетична структура.

Носител на информацията е информационната съставляваща на единния информационно-енергетичен поток на Вселената.

Този поток осъществява работката на дадената информация - изпълнението на програмата за създаване на ново материално образуване във Вселената. Така се създават галактическите слоеве, галактиките, звездите, планетите.

При различни „специални“ условия водата „подава“ различна информация. В такива случаи свръхплътната енергия, разположена на навивките на спиралата, се проявява ту като частици (корпускули), ту като вълни. „Елементарните частици“ са следствия (различни прояви) от скритата от нас причина - свръхплътната енергия на веществото.

Структурата на материята на микроиво е крайна и се състои от два елемента: информация и енергия.

Управляваната от информацията (от програмата за създаване на материално образуване) енергия „се опакова“ в свръхплътното състояние - материя. Чрез същата тази програма се съхранява във времето това свръхплътното състояние на енергията. Ако се създадат изкуствени условия, които позволяват на енергията да излезе от свръхплътното състояние и да се окаже в първоначалното си състояние, ще се получи импулсно изхвърляне на колосално количество енергия, физиците доказваха това експериментално, а след това и в практиката, създавайки и взривявайки водородната бомба. Със създаването на изкуствени условия за делене на ядрото физиците разрушават информационно-

В началото бе словото

енергетичната структура (програма), която удържа енергията в „опаковано“ (свръхплътно) състояние. И енергията мигновено преминава в първоначалното си състояние - получава се това, което днес наричаме ядрен взрив. Ако се изразим на езика на съвременната физика, става превръщане на материята в енергия.

„Опаковането“ на енергията в свръхплътното състояние е информационно-енергетичен процес, който лежи в основата на сътворението на Вселената.

А деленето на ядрото е анти-сътворение, което води до хаос и разрушение.

Материята е крайна и се състои от информация и енергия, но какво да кажем в такъв случай за безкрайността на Вселената? Вселената е крайна, многослойна, непрекъснато се разширява, като по този начин запазва структурата на „пчелните пити“, състои се от управляващо ядро - Вселенския разум, и управляема система на затворените вихрови информационно-енергетични потоци.

Вселената може да бъде отждествена с живо същество, като човека например. Тя има животоосигуряващи системи като него. При човека това са кръвоносната, лимфната, дихателната и храносмилателната система. При Вселената - затворените информационно-енергетични системи (потоци). По силата на това, че тези потоци са затворени, във Вселената има определени цикли. Самата Вселена притежава еднородна, строго издържана структура на „пчелните пити“ и непрекъснато расте, но не хаотично, а според точни закони.

Затворените информационно-енергетични потоци във Вселената циркулират по принципа на енергетичната спирала - енергетичния вихър. Информационно-енергетичната спирала в клетката на веществото е микроскопия на глобалната информационно-енергетична спирала на галактиката. А огромната Вселенска спирала непрекъснато се развива

по определен закон, което е причина за непрекъснатото разширяване на Вселената и постоянната промяна на материята - превръщането на едни вещества в други.

Звездите (слънцата) се движат по развиващата се информационно-енергетична спирала на галактиката. Планетите се движат около слънцата (звездите) по развиващата се информационно-енергетична спирала на галактиката, като по това време цялата спирала се върти около центъра ѝ. Планетите около слънцата (звездите) се движат по развиващата се информационно-енергетична спирала, а не по елипса, както са ни учили от самото ни раждане, като в същото време тази спирала се върти около слънцето (звездата). Спътниците се движат около планетите не по стационарна орбита, а по развиващата се информационно-енергетична спирала, като тя се върти заедно с планетата.

„Пчелните пити“ на Вселената непрекъснато се разширяват в целия си обем и галактиките, които се намират във възлите им, постоянно се отдалечават една от друга. Движейки се по спиралата, слънцата (звездите) се движат по спирала, която непрекъснато се отдалечава от центъра на галактиката, постоянно растат и увеличават масата си. Движейки се по спиралата, планетите непрекъснато се отдалечават от слънцето (звездата), постоянно растат и увеличават масата си. Движейки се по спиралата, спътниците на планетите непрекъснато се отдалечават от тях и нарастват в размери и маса.

В средните векове фанатичната религиозност и инквизицията рязко забавят развитието на науката и материализмът се превръща в лъч светлина за човечеството в онези мрачни времена. Той изиграва своята роля на определен етап от развитието на човечеството. Но този етап завърши. Науката отново е затормозена, днес тя преживява дълбока криза. Материалистичният светоглед се превръща в интелектуални окови и не позволява на човечеството да се издигне на принципно ново ниво на развитие.

Днес съзнанието на съвременния човек е поразено от вируса на материализма. Мирогледът му е изграден въз основа на тезата за материята като първопричина на всичко съществуващо.

Оказва се обаче, че материята не само не е първопричина, но дори не е и причина. Тя е резултат от работата на Вселенския Разум, на информацията и енергията, тоест тя е следствие.

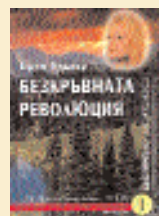
Нашият материален (физически) свят е свят на следствия.

Светът на причините се намира в системата на информационно-енергетичните потоци на Вселената. Светът на първопричините се намира във Вселенския Разум, който формира информацията, програмира вселенските процеси и реорганизира енергията, чиито потоци съгласно програмата реализират тези процеси.

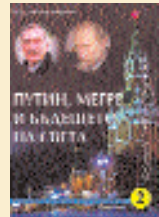
(Следва)

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар книгите на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия"

Книга 1
"БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер

Книга 2
"ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков

Книга 3
"ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - почитател на книгите на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във вестник "Родово именуие"

Книга 4
"КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гигов, посветил живота и творчеството си на Родопите

Книга 5
"ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО" - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов

Книга 6
"ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО" от известния писател Виктор Медиков, председател на Академията за Родовите именуия в Русия

Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail@rodimienie@yahoo.com

За съмишлениците на родови именуия, които желаят да проведат експерименти за производство на екологично чисти храни

Предлагам земеделска земя на 20 км западно от София. Тези, които имат идеи, опит и проекти, които искат да мултиплицират в родовите именуия като алтернативни източници на енергия, осигуряване на вода, биологично производство на растения, растителни продукти и храни от растителен произход, както и тяхното съхранение и реализация, могат да се обадят на инж. Борислав Даскалов.

Тел. 089 978 40 05; 02 931 43 71
(Вечер след 19 ч.)

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата и герба художник Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Стефан Калайджиев
Константин Стамболиев
Красимир Нотев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:
1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1"
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodimienie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

ISSN-1312-7063

Издателска Къща "Новата Цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBGSF

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД